

ledes, at overfor Spørgsmaalet om Ordningen af vort Lands Forsvar er det ikke Pengespørgsmaalet, som i første Linie er afgørende for dem; jeg har faaet det bekræftet ved Diskussioner, jeg har ført med Socialdemokraterne, at de se saaledes paa Sagen, at hvis de havde Troen paa, at vi ved den Ordning, vi nu have skabt, eller ved en anden Ordning, som var lige saa dyr, kunde sikre vort Lands Bestaaen, vilde Pengene for dem ikke være det afgørende. Jeg tror, det samme gælder det radikale Venstre, at hvis det var dettes Tro, at vi ved at skabe en Ordning som den, vi have, eller en lignende kunde skabe os en ikke ringe Sikkerhed for at bestaa som selvstændig Nation, vilde de være villige til at bevilge de Pengeofre, der dertil maatte udkræves. Men det er jo Socialdemokratiets Mening, at vi sikre vort Lands Bestaaen bedst ved fuldstændig Afrustning, og det er det radikale Venstres Opfattelse, at ved den Ordning, som de have tænkt sig, sikre vi vort Lands Bestaaen lige saa godt som ved den, vi nu have faaet. Derfor staa vi saaledes i det, at vort Folk er delt i to omtrent lige store Lejre, at vort Folk er et vakkende Folk, et Folk, der vakler mellem Tvivl og Haab, mellem Tvivlen om, hvorvidt vi med vor udsatte Beliggenhed ere i Stand til at værne vor Selvstændighed med vore faa og smaa Kræfter, og paa den anden Side Haabet om, at naar vi gøre, hvad vi formaa, og hvad vor økonomiske Evne tillader for at værne vor Land, vil det være muligt for os at holde os ude fra de stores Stridigheder og derved muliggøre for os at bestaa som selvstændig Nation.

Jeg har endnu kun et Par Bemærkninger at gøre om Spørgsmaalet Fredericia Garnison. Jeg opfylder herved ikke blot et Ønske, som næres af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), men ogsaa en Trang, jeg selv føler til ved denne Lejlighed at sige et Par Ord om dette Spørgsmaal, skønt jeg allerede har gjort det ved Finanslovens første Behandling, og skønt den højtærede Forsvarsminister endnu i Dag paa ny har afgivet en Forsikring om, at det var et Spørgsmaal, der ikke var endeligt afgjort, men var Genstand for vedvarende Overvejelse. Jeg vil gentage, hvad jeg sagde ved Finanslovens første Behandling, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Fredericia Garnison skal bevares, er ikke for mig et blot lokalt Spørgsmaal og er heller ikke for de Folk, der bo i den

By, jeg repræsenterer, et blot lokalt Spørgsmaal. De erkende, at hvis det heles Vel kræver, at Garnisonen skal flyttes, maa de lokale Hensyn vige, men de se ikke rettere, end at det meget vel lader sig forene med det militære Krav at bevare Garnisonen derovre. Og naar vi nu tænke paa, at man er fast bestemt paa at bevare Kystbyen Aarhus som Garnisonsby i stor Stil, og endvidere paa, at man nu er beredt til at bevare Kystbyen Helsingør som Garnisonsby, forekommer det os, at det vilde være meningsløst, om man opgav den gamle historiske Garnisonsby Fredericia. Thi det maa man vel erindre, at efter den Forsvarsordning, der nu er skabt, og som vi vel sagtens skulle leve under i hvert Fald den første halve Snes Aar, kunne vi paa Fyn og i Jylland ikke værgе vor Neutralitet, dersom denne skulde blive krænket af en nogenlunde stor Styrke, medens man paa Sjælland har lagt Hovedvægten paa at kunne sætte sig til Modværge, paa virkelig at værgе Neutraliteten, og deraf turde da følge, at hver Soldat her paa Sjælland er langt kostbarere end hver Soldat paa Fyn og i Jylland, hvor vi kun ere i Stand til at konstatere, men ikke til at værgе vor Neutralitet. Naar man da bevarer Aarhus som Garnisonsby, og naar man her paa Sjælland til Trods for, at man herovre ikke har saa meget Mandskab, som de militære sagkyndige fordre, tør lade en Garnison ligge i Helsingør, vil jeg spørge: Tør man saa anføre militære Grunde for at flytte Garnisonen bort fra Fredericia? Jeg takker den højtærede Forsvarsminister for de Udtalelser, han fremsatte i Dag, og føler mig overbevist om, at hvis der paa det Sted, hvor Afgørelsen ligger af det Spørgsmaal, hvorvidt Fredericia skal vedblive at være Garnisonsby, og hos dem, der i øvrigt have Indflydelse paa dette Spørgsmaals Afgørelse, er den fulde Forstaaelse af den nationale Betydning af dette Spørgsmaal, vil man træffe en Afgørelse, der falder saaledes ud, som ikke blot jeg og de, der bo i den By, jeg repræsenterer, men mange andre i dette Land haabe.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Halsted: Det ærede Medlem, der nu satte sig, maa have misforstaaet mig, naar han lader skinne igennem, at jeg skulde have udtalt, at den Fremgangsmaade, der